

Anbringelsesgrundlag for Aabenraa kommune 2015

Dette anbringelsesgrundlag blev vedtaget af Børne- og Uddannelsesudvalget den 13. januar 2015.

Anbringelsesgrundlaget beskriver Aabenraa Kommunes serviceniveau for anbringelser af børn og unge udenfor eget hjem efter Servicelovens § 52 (anbringelse med samtykke) og § 58 (anbringelse uden samtykke) samt § 76 (efterværn).

Anbringelsesgrundlaget anvendes ved råd, vejledning, undersøgelse og myndighedsudøvelse i Børn og Familie.

Anbringelsesgrundlaget for Aabenraa Kommune er baseret på:

1. Lovgivningen
2. Sund Opvækst. Aabenraa Kommunes sammenhængende børne-, familie og ungepolitik 2012-2017.
3. Fællesskabets Børn. En handleguide til dig, der arbejder med børn og unge i Aabenraa Kommune 2014-2017.
4. Aabenraa Kommunes økonomiske politik.

Anbringelsesgrundlaget for Aabenraa Kommune tager udgangspunkt i følgende udsagn;

- at forældrene har ansvaret for deres børn
- at børn og unge med særlige behov så vidt muligt skal hjælpes i nærmiljøet med bopæl hos forældrene eller i netværket efter forældrenes eget valg
- at alle børn og unge har ret til inkluderende og udviklende fællesskaber i de almindelige skoler, dagtilbud og fritidsliv
- at hensynet til børn og unge indgår i alle kommunale beslutninger vedrørende forældre og andre i børnenes netværk

Socialrådgiveren i Børn og Familie yder råd og vejledning til forældrene, børn/unge og familier.

Hvis der er behov for det, udarbejder Børn og Familie en børnefaglig undersøgelse efter Servicelovens § 50. På basis af undersøgelsen bliver der truffet beslutninger om foranstaltninger, der kan afhjælpe families og barnets vanskeligheder.

Børn og Familie iværksætter som udgangspunkt forebyggende og ambulante foranstaltninger i nærmiljøet alt efter barnet og families konkrete behov

En anbringelse er en dramatisk indgriben i en families liv, og skal altid være sidste udvej i tilfælde hvor problemerne ikke kan afhjælpes på anden vis.

På basis erfaringer og praksis fra Aabenraa Kommune og støttet af forskning om effekter af anbringelser gælder følgende overordnede kriterier for anbringelse i Aabenraa Kommune:

1. Anbringelse sker for at beskytte barnet/den unge mod svigt, vold og overgreb i hjemmet.
2. Anbringelse sker når der er Ingen eller meget begrænset forældreevne hos både far og mor.
3. Anbringelse finder sted, når barnet/den unge lever under så graverende forhold at man etisk ikke kan forsvare ikke at anbringe.
4. Anbringelse skal have et udviklingsperspektiv for barnet/den unge.

Anbringelse sker af hensyn til barnet/den unge ud fra en samlet vurdering af alle forhold omkring barnet/den unge.

Problemer i dagpleje, institutioner, skoler og fritidstilbud kan aldrig alene føre til anbringelse.

Problemer vedrørende familiens bolig, beskæftigelse og økonomi kan aldrig alene føre til anbringelse.

Manglende hjælp til forældre med misbrug, fysisk og psykisk sygdom eller sociale problemer fører som udgangspunkt ikke til anbringelse medmindre barnet/den unge er i mistro i en sådan grad, at andre foranstaltninger ikke er tilstrækkelige. Børn og Familie forventer at andre bidrager til afhjælpning af forældrenes problemer på en måde der støtter børnene og forebygger anbringelser.

De næste 6 linjer er flyttet til side 6 i den nye udgave

Konkrete beslutninger om ikke at anbringe kan i nogle tilfælde medføre reaktioner fra borgere og samarbejdspartner, der ser hjemlige forhold, som det kan være vanskeligt at være vidne til.

Børn og Familie skal kunne rumme et betydeligt pres fra omgivelserne, mens der arbejdes på at finde en løsning, der kan forhindre en anbringelse.

Det er vigtigt, at Børn og Familie oplever politisk opbakning, når der administreres ud fra anbringelsesgrundlaget.

Tegn på svigt, vold og overgreb er beskrevet i "Fællesskabet Børn", som findes digitalt og er redigeret i november 2014.

Anbringelsesgrundlag for 0-3 årige

De første år er de vigtigste i børns liv. Forskning viser, at svigt overfor nyfødte og helt små børn kan føre til målelige fysiske hjerneskader, som aldrig siden kan genoprettes. Aabenraa Kommune har derfor en særlig opgave med at beskytte de 0-3 årige.

Aabenraa Kommune kan anbringe 0-3 årige børn, der er i åbenbar risiko for at lide alvorlig skade på sundhed og udvikling. Det sker bl.a. i disse tilfælde:

1. Forældreomsorgen er fraværende.
2. Forældrene er stærkt belastede i form af personlige, psykiske og sociale faktorer, misbrug eller andet med meget begrænset udviklingskompetence.
3. Barnet sender dagligt signaler om forsinket udvikling som følge af omsorgssvigt.
4. Barnet er udsat for fysisk og psykisk vold.
5. Kommunen vurderer, at det er nødvendigt med en anbringelse for at gennemføre behandling eller undersøgelse af forældrene og/eller barnet. I sådanne tilfælde skal der foreligge en plan med beskrivelse af veldefinerede mål, der kan nås på afgrænset tid.
6. Barnet har vidtgående handicap, hvor hjælp i hjemmet ikke er mulig.

7. Uledsagede flygtningebørn.

8. Andre forhold, der gør det nødvendigt at anbringe. Anbringelser efter dette kriterium rapporteres i anonymiseret og koncentreret form til Børne- og Uddannelsesudvalget i forbindelse med den halvårslige sags gennemgang.

Anbringelse kan ske direkte fra fødslen, når dette er nødvendigt af hensyn til barnet.

De følgende 6 linjer er flyttet til side 5 i den nye udgave

Hvis muligt skal der under anbringelsen arbejdes med at udvikle forældrenes evne til at tage aktivt og positivt del i barnets liv. Der skal derfor udarbejdes handleplaner for forældrene med henblik på at øge deres kompetencer til at varetage forælderrollen. Det er en opgave, som Børn & Familie ikke kan løse selv. En samlet indsats med hjælp til de voksne fordrer bidrag fra andre dele af kommunen, staten og regionen, fx i forhold til forældre med misbrug, fysisk og psykisk sygdom eller sociale problemer.

Anbringelsesgrundlag for 4-14 årige

Hvis forebyggende og ambulante foranstaltninger ikke kan afhjælpe vanskelighederne, kan Aabenraa Kommune anbringe - eller opretholde en anbringelse - af 4 til 14-årige, hvis et eller flere af følgende kriterier er opfyldt:

1. Barnet er udsat for fysisk eller psykisk vold, og forældremyndighedsindehaveren kan ikke hjælpes til at beskytte barnet mod vold.
2. Barnet oplever seksuelle overgreb og forældremyndighedsindehaveren kan ikke hjælpes til at beskytte barnet mod overgreb.
3. Forældre i massivt misbrug (alkohol, stoffer m.v.)
4. Kommunen vurderer, at det er nødvendigt med en anbringelse for at gennemføre behandling eller undersøgelse. I sådanne tilfælde skal der foreligge en plan med beskrivelse af veldefinerede mål, der kan nås på afgrænset tid.
5. Forældrene er dårligt begavede og har manglende udviklingskompetence
6. Følelsesmæssige og tilknytningsforstyrrede forældre uden udviklingspotentiale
7. Barnet/den unge har begået gentagne grov kriminalitet/vold og det vurderes, at barnet/den unge har behov for flytning fra nærområdet.
8. Barnet har været anbragt siden tidlig barndom og har ingen eller meget svage familierelationer. Anbringelsen sker for at sikre kontinuitet og stabilitet for barnets tilknytning til anbringelsesstedet.
9. Barnet har vidtgående fysiske eller psykiske handicap, hvor hjælp i hjemmet ikke er mulig.
10. Uledsagede flygtningebørn.
11. Andre forhold, der gør det nødvendigt at anbringe. Anbringelser efter dette kriterium rapporteres i anonymiseret og koncentreret form til Børne- og Uddannelsesudvalget i forbindelse med den halvårslige sags gennemgange.

For anbringelser, der finder sted efter kriterierne 1, 2 og 3 gælder, at der under anbringelsen skal arbejdes med at udvikle forældrenes evne til at tage sig af barnet, således at hjemgivelse bliver mulig. For øvrige anbringelser skal der arbejdes med at udvikle forældrenes evne til at tage aktivt og positivt del i barnets liv. Det er opgaver, som Børn og Familie ikke kan løse selv. En samlet indsats med hjælp til de voksne fordrer bidrag fra andre dele af kommunen, staten og regionen, fx i forhold til forældre med misbrug, fysisk og psykisk sygdom eller sociale problemer.

Anbringelsesgrundlag for unge 15-17 årige

Hvis forebyggende og ambulante foranstaltninger ikke kan afhjælpe vanskelighederne, kan Aabenraa Kommune anbringe - eller opretholde en anbringelse - af 15 til 17-årige, hvis et eller flere af følgende kriterier er opfyldt:

1. Anbringelse er nødvendig for at beskytte den unge mod vold og overgreb.
2. Anbringelse er nødvendig for at beskytte den unge mod alvorlig fare for selvskadende adfærd.
3. Kommunen vurderer, at det er nødvendigt med en anbringelse for at gennemføre behandling eller undersøgelse. I sådanne tilfælde skal der foreligge en plan med beskrivelse af veldefinerede mål, der kan nås på afgrænset tid.
4. Den unge har været anbragt siden tidlig barndom og har ingen eller meget svage familierelationer. Anbringelsen sker for at sikre kontinuitet og stabilitet for den unges tilknytning til anbringelsesstedet.
5. Forældrene er stærkt belastede i form af personlige, psykiske og sociale faktorer, misbrug eller andet uden udviklingskompetence.
6. Den unge har begået kriminalitet efter domstolenes afgørelser.
7. Den unge har vidtgående handicap, hvor hjælp i hjemmet ikke er mulig.
8. Uledsagede flygtningebørn.
9. Andre forhold, der gør det nødvendigt at anbringe. Anbringelser efter dette kriterium rapporteres i anonymiseret og koncentreret form til Børne- og Uddannelsesudvalget i forbindelse med den halvårslige sags gennemgange.

For anbragte unge skal der arbejdes på at udvikle relationen mellem den unge og forældrene / netværket med henblik på at støtte den unges overgang til voksenlivet. Det kan kræve bidrag fra andre dele af kommunen, staten og regionen, fx i forhold til forældre med misbrug, fysisk og psykisk sygdom eller sociale problemer.

Udslusning og efterværn Hele dette afsnit er flyttet over i Kvalitetsstandarden for efterværn

Forældre har ansvaret for deres børn og unge, og det forventes, at de sammen med anbringelsesstedet aktivt medvirker til at forberede de unge til voksenlivet.

Anbringelsessteder for unge skal i meget betydeligt omfang medvirke til at forberede de unge til voksenlivet. Den unge skal lære at klare sig selv i selvstændig bolig. En 18 års fødselsdag er en forudsigelig begivenhed, og anbringelsesstedet skal forinden bistå den unge med oplæring i husførelse, økonomihåndtering, opsparing mv. så etablering i selvstændig bolig er mulig.

Lovgivningen ændrer sig ved det 18. år. For anbragte unge i Aabenraa Kommune lægges senest ved afslutningen af folkeskolen / det fyldte 16. år en plan, der indeholder:

- Ungdomsuddannelse, virksomhedspraktik eller anden daglig aktivitet, der peger frem mod uddannelse, beskæftigelse og selvforsørgelse
- Mål for etablering i egen bolig, som den unge selv kan betale herunder:
 - Udslusning fra døgninstitutioner
 - Reducerede vederlag til plejefamilier som tegn på den unges stigende selvstændiggørelse
 - Netværksanbringelse, eget værelse og efterskole
 - Etablering i egen bolig med støtte, der kan nedtrappes
 - Etablering i egen bolig uden støtte
- Der skal være tale om konkrete mål på baggrund af den unges ressourcer, behov og ønsker for fremtiden, samt den unges aktuelle situation, og der skal opstilles mål for, hvordan den unge kan hjælpes på rette vej.

Efterværn fra Børn & Familie ydes til anbragte og tidligere anbragte, hvis det bidrager til at den unge får en bedre overgang til voksenlivet. Det er afgørende, at der er udsigt til en positiv udvikling i den unges liv i perioden med efterværn.

Senest ved det fyldte 17½ år skal der tages stilling til, om der skal bevilges efterværn.

Under udslusning før det 18. år og som efterværn op til det 23. år kan kommunen bl.a. yde:

- Fortsat anbringelse, hvis dette vurderes nødvendigt
- Støtte til, at den unge får en ordentlig bolig, som den unge selv kan betale.
- Støtte, så den unge kan lære at klare ting i hverdagen, fx husholdning og økonomihåndtering.
- Støtte, der mindsker risikoen for at den unge isolerer sig.
- Støtte med henblik på at skabe netværk, som den unge kan bruge.
- Støtte til at bevare eller genskabe relationer til den unges egen familie.
- Støtte, der har til formål at bidrage til en god overgang til en selvstændig tilværelse

Støtten skal ophøre, når målet er nået, den ikke længere opfylder sit formål eller senest når den unge fylder 23 år.

Der følges op på foranstaltningen 2 gange årligt i henhold til målene i handleplanen.

Anbragte unge med betydelig og varigt nedsat fysisk og eller psykisk funktionsevne skal tilbydes hjælp efter Servicelovens § 76 stk. 2 og 3 når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov, hvis den unge og dennes værge er indforstået hermed, og hvis det vurderes, at støtten vil bidrage til en god overgang til voksenlivet.

For unge med betydelig og varigt nedsat fysisk og eller psykisk funktionsevne der umiddelbart inden det fyldte 18. år er anbragt i en plejefamilie, kan der træffes afgørelse om at anbringelsen videreføres, når det vurderes at støtten vil bidrage til en god overgang til voksenlivet og indgår i en samlet plan for den unge.

Voksenafdelingen inddrages i god tid og senest ved det fyldte 17 ½ år og der lægges en samlet plan for den unge for at sikre en god overgang til voksenlivet.

Unge, der er eller var anbragt uden for hjemmet på eget værelse, kollegium eller kollegielignende opholdssted skal have tilbudt kontaktperson frem til det 19 år.

Unge der umiddelbart inden det fyldte 18. år var anbragt uden samtykke, skal tilbydes støtte i form af en kontaktperson frem til det 23. år, medmindre de ikke tilbydes støtte i form af fortsat døgnophold.

Efterværn sker af hensyn til den unge ud fra en samlet vurdering af alle forhold omkring den unge.

Visitationsprocedure og rapportering

Vurdering af om anbringelsesgrundlaget er opfyldt og dermed beslutning om bevilling til døgnanbringelse træffes af et visitationsudvalg bestående af:

- Børn og Familiechefen (formand)
- 2 kontorledere i Børn og Familie
- Institutionsledere i Børn og Familie

- Den socialrådgiver, der har sagen.
- Anbringelseskonsulent
- PPR, repræsentanter fra Skole og Undervisning og fra Dagtilbud får dagsorden og deltager, hvor det er formålstjenligt.

Bevilling kan gives af formanden eller kontorlederen. De økonomiske konsekvenser af sagen skal være beskrevet.

Myndighedsbeslutning om anbringelse træffes af socialrådgiveren på grundlag af visitationsudvalgets vurdering og bevilling. Der kan kun træffes beslutning hvis der er kvalitet og lovmedholdelighed i sagen.

Der gælder særlige procedurer for akutsager, sager om tvangsanbringelse og anbringelser som følge af domstolsafgørelser.

I sagsfremstillingen til visitationsudvalget vurderes fordele og ulemper herunder en økonomisk vurdering af hvad tilbuddet koster ved følgende foranstaltninger:

- a. Forebyggende indsats
- b. Netværksplejefamilie, Efterskole/Kostskole og Eget værelse (med støtte)
- c. Hjemmebaserede indsatser (eks. Børnehus og Hus til Ung)
- d. Plejefamilie
- e. Kommunal plejefamilie
- f. Socialpædagogiske opholdssteder
- g. Døgninstitutioner

Punkterne a. til g. repræsenterer en indsatsrappe, hvor en foranstaltning på et lavere trin foretrækkes frem for en foranstaltning på højere trin hvis dette kan afhjælpe problemstillingen.

Anbringelse kan således kun komme på tale, hvis mulighederne for forebyggende foranstaltninger er udtømte.

Anbringelse i plejefamilie forudsætter at målet med anbringelsen ikke kan nås ved netværksanbringelse, efterskole/ kostskole, hjemmebaserede indsat eller eget værelse med støtte.

Anbringelse på døgninstitution og opholdssteder forudsætter at målet ved anbringelsen ikke kan nås ved anbringelse i plejefamilie.

Aabenraa Kommunes egne døgninstitutioner anvendes, hvis der ikke er billigere eller bedre alternativer.

Sager om tvangsadoption rejses, hvis det er muligt.

Aabenraa Kommune anvender forældrebetaling ved alle døgnanbringelser efter principperne i betalingsbekendtgørelsen i Serviceloven.

Visitationsudvalget sikrer 2 gange årligt, at anbringelsesgrundlaget fortsat er opfyldt. I opfølgningen skal tages stilling til, om der fortsat er et anbringelsesgrundlag og om det valgte anbringelsessted imødekommer barnets/den unges behov. Planer for fremtiden drøftes med socialrådgiveren.

Der rapporteres hver måned til Børne- og Uddannelsesudvalget om antal anbringelser og udgifter til anbringelser.

Systematik, samarbejde og fælles ansvar

Ved alle anbringelser bør der indgås et samarbejde, som omfatter;

- anbringelsesstedet
- barnets skole/daginstitution og evt. fritidstilbud
- PPR og støttekorps
- forvaltninger i kommunen, der har forpligtelser i forhold til barnets forældre
- andre professionelle med relation til barnet og forældrene (fx psykiatrien, politiet og kriminalforsorgen)
- socialrådgiveren
- andre, der har betydning for barnet/ den unge.

Alle forventes at bidrage til opfyldelse af målene i barnets handleplan; herunder barnets læring, udvikling og trivsel under og efter anbringelsen.

Ved overgang til Sundhed og Omsorg eller Jobcentret skal det sikres at alle relevante dokumenter tilgår sagsbehandler på voksenområdet.

Bilag 1. Bilag slettes

Dansk forskning om resultaterne af anbringesler. SFI 11:35 fra oktober 2011.

Det Nationale Forskningscenter for Velfærd har undersøgt hvordan det er gået tidlige anbragte som unge voksne. Resultaterne er nedslående og ligger på linje med andre internationale effektstudier. De peger på, at tidligere anbragte børn kommer ud af anbringelsen med negative konsekvenser – omend af begrænset størrelse – både hvad angår marginalisering, helbred og kriminalitet.

Skal man så helt lade være med at anbringe børn og unge?

Forskerne skriver selv herom på side 17 & 18:

"Nogle af forskerne på feltet er begyndt at tale for, at man skal undlade at anbringe et barn, når formålet er at sikre barnets "udvikling", og forbeholde anbringelser til "beskyttelse" af barnet. Hvis der ikke er et stærkt beskyttelsesformål, så skal man med andre ord lade børnene blive hjemme.

Der kan imidlertid anføres en række argumenter for det modsatte synspunkt.

For det første viser undersøgelser, at anbragte børn altovervejende har behov for anbringelse. Der er i forskningen massiv dokumentation af, at både børnenes baggrund og egne problemer gennemsnitligt har en sådan alvorsgrad, når de anbringes, at man sjældent etisk vil kunne forsvare ikke at anbringe dem. Vi betragter det således som urealistisk, at man i stor skala kan reducere antallet af børn, der trænger til andre omgivelser end hjemmets. Det forekommer af samme grund også tvivlsomt, at de mange ambulante, familierelaterede metoder, der aktuelt afprøves, i stor skala kan dæmme op for behovet for anbringelse.

For det andet findes der ikke en skarp grænse mellem "udvikling" og "beskyttelse". I en vis forstand har al anbringelse uden for hjemmet et udviklingsformål, idet alle børn, uanset hvor de bor, har krav på udviklingsfremmende miljøer i deres opvækst. Det ville heller ikke være tilfredsstillende at anbringe de børn, der har været udsat for direkte overgreb og har et åbenbart beskyttelsesbehov, i et anbringelsesmiljø, der er fattigt på udviklingsmuligheder".